

POST BELLUM
PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ

SCÉNÁŘ ROZHLASOVÉ REPORTÁŽE

VLASTIMIL NEŽUKA

ZÁKLADNÍ ŠKOLA KOLÍN II., KMOCHOVA 943
PROSINEC 2018

Hudba úvod: GoGo Penguin - Quiet Minds

SANDRA: Pan Vlastimil Neřuka se narodil v roce 1938 jako prostřední syn kutnohorského sedláka. Jedna z jeho prvních vzpomínek, kterou si vybavuje, byla pozorování náletů na Kolín. Sledovali je s otcem při práci na poli. S bratrem také byli často pasováni do role strážců vrat při poslechu Hlasu Ameriky nebo vysílání z Londýna i jiných tehdy zakázaných činností.

2.45 - 3. 00 "Táta že budeme zabíjet na černo, prase. Tak jsme zase s bráchou hlídali u vrat s pišťalkama, a když někdo šel, tak jsme pískali a tak dále a to, no a dopadlo to všechno dobře."

43.51 - 44. 25 "Vím, že u nás potom celou dobu, tu okupaci, dělal Eberhardt, to byl taky Žid, on byl jako nucenej, jako na nucený práce, takže pro zemědělství ho jako nechali, no tak, táta vždycky jako musel ho hlásit a to, tak to vždycky nějak s ním, nějak to udělali, že tam zase rok tam byl, no a dožil se tam teda, dožil se tam teda osvobození. A ten měl pět dětí. To mlíko a takovýdle ty, to všechno bylo od nás."

**TÝM: ANNA HAVLÍČKOVÁ, SANDRA KRONUSOVÁ,
LUCIE LOUMANOVÁ, KATEŘINA PAVLÍČKOVÁ
A LUCIE VLADYKOVÁ
POD VEDENÍM: MGR. HELENA KOPŘIVOVÁ**

LUCIE V.: Po válce rodina dále sedlačila na sedmnácti hektarech vlastní půdy. Klidu si ale neužila dlouho. Přišel únor 1948 - s ním kolektivizace, politické procesy a traumatizování životních osudů statisíců lidí v naší zemi.

4.45 - 5.18 "Ten traktor přišel těsně před osmačtyřicátým rokem, nějak v prosinci, no, a měli jsme ho doma tenkrát asi čtrnáct dní, čtrnáct dní, no a pak pro traktor přišli, zabrali ho, že jo. Přišla mlátička s motorem, s lisem, ten ani jsme nevykládali, to už vykládali jezedáci na Karlov hnedka. Ta mlátička tam stála, já nevím, leta na Karlově na návsi, že to tam shnilo úplně."

LUCIE L: V květnu roku 1952 probíhal v Kutné Hoře proces s 16 občany. Za protistátní činnost byl na šest let odsouzen i "kulak" Ladislav Neřuka. Otec byl po úrazu v dole propuštěn po třech a půl letech. S tím, co prožil, se rodině nikdy podrobně nesvěřoval.

27.23 - 27.39 "Nevyprávěl, páč měl strach, abysme někde něco nekecli, protože on podepsal, on nám to pak řek', on podepsal papír, že nesmí o tom nikde mluvit. S nikým, jinak že by šel zpátky."

ANNA: Pan Neřuka zůstal téměř celý život věrný práci v zemědělství. Při zaměstnání dokončil i maturitní studium na zemědělské škole v Čáslavi. Založil rodinu, postavil dům v Uhlířských Janovicích a zde léta pracoval jako vedoucí zootechnik.

20.05 - 20.34 "V pětasedmdesátym roce soudruzi se dohodli, že nepracuju politicky, takže mě musej zbavit funkce. Tak mě zbavili funkce, tak jsem jezdil devět roků s nákladním autem, no, mně to bylo jedno. Já jsem si svoje odjezdil, udělal jsem, co jsem mohl. No a co, no. Mě tím nepotrestali, já měl čistou hlavu. Já jsem vždycky přijel domu, hrál jsem si na zahrádce."

KATEŘINA: Pan Vlastimil Neřuka je společenský člověk, který nikdy nebyl zvyklý dělat si z něčeho těžkou hlavu. Jeho celoživotním koníčkem je činnost pro uhlířskojanovický hasičský sbor. Životní moudra předává kromě svých dvou dcer i pěti vnoučatům a těšit se může i ze tří pravnoučat. A my mu moc přejeme, aby si jich mohl užívat co nejdéle.